

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สัทิตติ : สัทิตติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสัทิตติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์ภาษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2546.
- อมร ทวีศักดิ์. สัทศาสตร์. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก, 2536.

ภาษาอังกฤษ

- Abercrombie, David. Element of General Phonetics. Chicago : Aldine Publisher, 1967.
- Borden, Gloria J. and Harris, Katherine S. Speech Science Primer : Psychology, Acoustics, and Perception of Speech. Baltimore : Wavery Press, 1980.
- Corner, John and Hawthorn, Jeremy (eds). Communication Studies : an introductory reader. London : Edward Arnold, 1980.
- Graddol, David and Swann, Joan. Gender Voices. Oxford: Blackwell Publisher, 1989.
- Ladefoged, Peter . A Course in Phonetics. Los Angeles : Harcourt Brace Jovanovich, 1975.
- Laver, John. The Gift of Speech : Paper in the Analysis of Speech and Voice. Edinburgh : Edinburgh University, 1991.
- Lehiste, Ilse. Suprasegmentals. Massachusetts : The Massachusetts Institute of Technology, 1979.
- Liberman, Philip and Blumstein, Sheila E. Speech Physiology, Speech Perception, and Acoustic phonetics. Melbourne : Cambridge University, 1991.

- L-Thongkum, Theraphan. "Phonation Types in Mon-Khmer Languages" in Osamu Fujimura (ed). *Vocal Physiology : Voice Production, Mechanisms and Functions*, p.319 – 333. New York : Raven, 1988.
- Lyons, John (ed) . *New Horizons in Linguistics*. Auckland : Penguin, 1975.
- Mattews, Peter. *Oxford concise dictionary of Linguistics*. New York : Oxford University, 1997.
- Malmberg, Bertil. *Phonetics*. New York : Dover, 1963.
- Mey, Jacob L. *Pragmatics : An Introduction*. Oxford : Blackwell, 1998.
- Nobel, William and Iain Davidson. *Human Evolution, Language and Mind : A Psychological and Archaeological Inquiry*. Cambridge : Cambridge University, 1996.
- Trask, R.L. *A student's dictionary of Language and Linguistics*. New York : Arnold, 1997.
- Trask, R.L. *Key concepts in Language and Linguistics*. London : Routledge, 1999.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามการรู้จักคำเรียกเสียงประเภทต่างๆ

โปรดระบุว่าท่านรู้จักคำเรียกเสียงเหล่านี้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย X ในช่อง "รู้จัก" หากท่านรู้จักคำเรียกเสียงนั้นๆ และในช่อง "ไม่รู้จัก" หากท่านไม่รู้จักคำเรียกเสียงนั้นๆ

ลำดับที่	คำเรียกเสียง	รู้จัก	ไม่รู้จัก	ลำดับที่	คำเรียกเสียง	รู้จัก	ไม่รู้จัก	ลำดับที่	คำเรียกเสียง	รู้จัก	ไม่รู้จัก
1	เสียงกระเฝ้ากระงอด			23	เสียงเขิกซี่			45	เสียงละล้าละลัก		
2	เสียงกระเส้า			24	เสียงคัจจวิต			46	เสียงลั่น		
3	เสียงกระซึกกระซ้อ			25	เสียงคุดัน			47	เสียงสวย		
4	เสียงกระแทกกระทั้น			26	เสียงตอแหล			48	เสียงแสบแก้วหู		
5	เสียงกร้าน			27	เสียงนึม			49	เสียงหวาน		
6	เสียงกร้าว			28	เสียงนุ่ม			50	เสียงหลง		
7	เสียงกระด้าง			29	เสียงนุ่มนวล			51	เสียงหลอ		
8	เสียงกระหนุงกระหนิง			30	เสียงเนือย			52	เสียงห้าว		
9	เสียงกะอ้อกะเอ้			31	เสียงแปร่ง			53	เสียงห้วน		
10	เสียงกะอ้อมกะแถม			32	เสียงแป้น			54	เสียงห้าม		
11	เสียงกรียวกราด			33	เสียงแปร้น			55	เสียงโหวกโหวก		
12	เสียงกรูกริม			34	เสียงแผ่ว			56	เสียงอ่อน		
13	เสียงกระโชกโฮกฮาก			35	เสียงพึมพำ			57	เสียงอ่อนโยน		
14	เสียงเฉียว			36	เสียงเพี้ยน			58	เสียงอ่อย		
15	เสียงขุ่น			37	เสียงยาน			59	เสียงอ้อเอ้		
16	เสียงแข็ง			38	เสียงเย็น			60	เสียงอ่อนเสียงหวาน		
17	เสียงเข้ม			39	เสียงเรียบ			61	เสียงเอื่อย		
18	เสียงเครือ			40	เสียงละห้อย			62	เสียงเอ็ดตะโร		
19	เสียงจิ้งจ่า			41	เสียงเล็กเสียงน้อย			63	เสียงอ้อมแถม		
20	เสียงเจ็ดยั่ว			42	เสียงลั้งลั้ง			64	เสียงอะอะ		
21	เสียงจุ่มจิม			43	เสียงละมุน						
22	เสียงแจ้ว			44	เสียงละมุนละไม						

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

กระดาศำตอบสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.1

ส่วนที่ 1 เรื่องความดังค่อย

เมื่อนักศึกษาได้ยินประโยคที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาระบุระดับความดังของประโยคที่ได้ยิน

เพียงระดับเดียวโดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับที่ 5 หมายถึง ดัง

ระดับที่ 4 หมายถึง ค่อนข้างดัง

ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง ค่อนข้างค่อย

ระดับที่ 1 หมายถึง ค่อย

ต่อไปนี้เป็นเสียงที่นักศึกษาจะได้ยิน

ลำดับเสียง		เรื่องที่ 1 ความดังค่อย				
		ดัง	ค่อนข้างดัง	ปานกลาง	ค่อนข้างค่อย	ค่อย
		5	4	3	2	1
เสียงที่	1					
เสียงที่	2					
เสียงที่	3					
เสียงที่	4					
เสียงที่	5					
เสียงที่	6					
เสียงที่	7					
เสียงที่	8					
เสียงที่	9					
เสียงที่	10					
เสียงที่	11					
เสียงที่	12					
เสียงที่	13					
เสียงที่	14					
เสียงที่	15					
เสียงที่	16					
เสียงที่	17					
เสียงที่	18					
เสียงที่	19					
เสียงที่	20					
เสียงที่	21					
เสียงที่	22					
เสียงที่	23					
เสียงที่	24					
เสียงที่	25					

ภาคผนวก ง.2

ส่วนที่ 2 เรื่องช่วงสูงต่ำของเสียง

เมื่อนักศึกษาได้ยินประโยคที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาระบุระดับช่วงสูงต่ำของเสียงของประโยคทั้งประโยคที่ได้ยิน เพียงระดับเดียว โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับที่ 5 หมายถึง สูง

ระดับที่ 4 หมายถึง ค่อนข้างสูง

ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง ค่อนข้างต่ำ

ระดับที่ 1 หมายถึง ต่ำ

ต่อไปนี้เป็นเสียงที่นักศึกษาจะได้ยิน

ลำดับเสียง	เรื่องที่ 2 ช่วงสูงต่ำของเสียง				
	สูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ
	5	4	3	2	1
เสียงที่ 1					
เสียงที่ 2					
เสียงที่ 3					
เสียงที่ 4					
เสียงที่ 5					
เสียงที่ 6					
เสียงที่ 7					
เสียงที่ 8					
เสียงที่ 9					
เสียงที่ 10					
เสียงที่ 11					
เสียงที่ 12					
เสียงที่ 13					
เสียงที่ 14					
เสียงที่ 15					
เสียงที่ 16					
เสียงที่ 17					
เสียงที่ 18					
เสียงที่ 19					
เสียงที่ 20					
เสียงที่ 21					
เสียงที่ 22					
เสียงที่ 23					
เสียงที่ 24					
เสียงที่ 25					

ภาคผนวก ง.3

ส่วนที่ 3 เรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงสูงต่ำ

เมื่อนักศึกษาได้ยินประโยคที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาระบุระดับการเปลี่ยนแปลงของเสียงสูงต่ำ หมายถึง หากเสียงของคำแต่ละคำ ในประโยคมีความสูงต่ำต่างกันมาก หมายถึงมีระดับการเปลี่ยนแปลงมาก แต่หากความสูงต่ำของเสียงของคำแต่ละคำเท่าๆ เสมอกันไปทั้งประโยค ก็มีระดับการเปลี่ยนแปลงน้อย ให้นักศึกษาเลือกระดับเพียงระดับเดียว โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ ระดับที่ 5 หมายถึง เปลี่ยนแปลงมาก ระดับที่ 4 หมายถึง เปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ระดับที่ 3 หมายถึง เปลี่ยนแปลงปานกลาง ระดับที่ 2 หมายถึง เปลี่ยนแปลงค่อนข้างน้อย ระดับที่ 1 หมายถึง เปลี่ยนแปลงน้อย

ต่อไปนี้เป็นเสียงที่นักศึกษจะได้ยิน

ลำดับเสียง	เรื่องที่ 3 ความขึ้นๆ ลงๆ ของเสียง				
	ขึ้นๆลงๆ มาก	ขึ้นๆลงๆ ค่อนข้างมาก	ขึ้นๆลงๆ ปานกลาง	ขึ้นๆลงๆ ค่อนข้างน้อย	ขึ้นๆลงๆ น้อย
	5	4	3	2	1
เสียงที่ 1					
เสียงที่ 2					
เสียงที่ 3					
เสียงที่ 4					
เสียงที่ 5					
เสียงที่ 6					
เสียงที่ 7					
เสียงที่ 8					
เสียงที่ 9					
เสียงที่ 10					
เสียงที่ 11					
เสียงที่ 12					
เสียงที่ 13					
เสียงที่ 14					
เสียงที่ 15					
เสียงที่ 16					
เสียงที่ 17					
เสียงที่ 18					
เสียงที่ 19					
เสียงที่ 20					
เสียงที่ 21					
เสียงที่ 22					
เสียงที่ 23					
เสียงที่ 24					
เสียงที่ 25					

ภาคผนวก ง.4

ส่วนที่ 4 เรื่องความเร็วช้า

เมื่อนักศึกษาได้ยื่นประโยคที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาระบุระดับความเร็วช้าของประโยคที่ได้อินเพียงระดับเดียว โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับที่ 5 หมายถึง เร็ว

ระดับที่ 4 หมายถึง ค่อนข้างเร็ว

ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง ค่อนข้างช้า

ระดับที่ 1 หมายถึง ช้า

ต่อไปนี้เป็นเสียงที่นักศึกษาจะได้ยิน

ลำดับเสียง	เรื่องที่ 4 ความเร็วช้า				
	เร็ว	ค่อนข้างเร็ว	ปานกลาง	ค่อนข้างช้า	ช้า
	5	4	3	2	1
เสียงที่ 1					
เสียงที่ 2					
เสียงที่ 3					
เสียงที่ 4					
เสียงที่ 5					
เสียงที่ 6					
เสียงที่ 7					
เสียงที่ 8					
เสียงที่ 9					
เสียงที่ 10					
เสียงที่ 11					
เสียงที่ 12					
เสียงที่ 13					
เสียงที่ 14					
เสียงที่ 15					
เสียงที่ 16					
เสียงที่ 17					
เสียงที่ 18					
เสียงที่ 19					
เสียงที่ 20					
เสียงที่ 21					
เสียงที่ 22					
เสียงที่ 23					
เสียงที่ 24					
เสียงที่ 25					

ภาคผนวก ง.5

ส่วนที่ 5 เรื่องความต่อเนื่อง

เมื่อนักศึกษาได้ยื่นประโยคที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาระบุระดับความต่อเนื่องของประโยคที่ได้ยื่น หมายถึง หากเสียงของคำแต่ละคำในประโยคมีความต่อเนื่องกันไป ไม่ขาดตอน แสดงว่ามีระดับความต่อเนื่องมาก หากเสียงของคำแต่ละคำขาดออกจากกันเป็นห่วงๆ แสดงว่ามีระดับความต่อเนื่องน้อย ให้นักศึกษาเลือกระดับเพียงระดับเดียว โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับที่ 5 หมายถึง ต่อเนื่องมาก ระดับที่ 4 หมายถึง ต่อเนื่องค่อนข้างมาก
 ระดับที่ 3 หมายถึง ต่อเนื่องปานกลาง ระดับที่ 2 หมายถึง ต่อเนื่องค่อนข้างน้อย
 ระดับที่ 1 หมายถึง ต่อเนื่องน้อย

ต่อไปนี้เป็นเสียงที่นักศึกษาจะได้ยิน

ลำดับเสียง	เรื่องที่ 5 ความต่อเนื่อง				
	ต่อเนื่อง มาก	ต่อเนื่อง ค่อนข้างมาก	ต่อเนื่อง ปานกลาง	ต่อเนื่อง ค่อนข้างน้อย	ต่อเนื่อง น้อย
	5	4	3	2	1
เสียงที่ 1					
เสียงที่ 2					
เสียงที่ 3					
เสียงที่ 4					
เสียงที่ 5					
เสียงที่ 6					
เสียงที่ 7					
เสียงที่ 8					
เสียงที่ 9					
เสียงที่ 10					
เสียงที่ 11					
เสียงที่ 12					
เสียงที่ 13					
เสียงที่ 14					
เสียงที่ 15					
เสียงที่ 16					
เสียงที่ 17					
เสียงที่ 18					
เสียงที่ 19					
เสียงที่ 20					
เสียงที่ 21					
เสียงที่ 22					
เสียงที่ 23					
เสียงที่ 24					
เสียงที่ 25					

ภาคผนวก จ.

รายการคำเรียกเสียงตามความรู้สึกร

ลำดับที่	คำเรียกเสียง
1	เสียงกระเง้ากระงอด
2	เสียงกระเส้า
3	เสียงกระชีกกระช้อ
4	เสียงกระแทกกระทัน
5	เสียงกร้าน
6	เสียงกร้าว
7	เสียงกระด้าง
8	เสียงกระหนุงกระหนิง
9	เสียงกะอ้อกะแอ้
10	เสียงกะอ้อมกะแถม
11	เสียงเกรียวกราด
12	เสียงกรุ่มกริม
13	เสียงกระโชกโฮกฮาก
14	เสียงเขี้ยว
15	เสียงขุ่น
16	เสียงแข็ง
17	เสียงเข้ม
18	เสียงเครือ
19	เสียงงม้งง
20	เสียงเจ็ยแจ้ว
21	เสียงจุ่มจิม
22	เสียงแจ้ว

ลำดับที่	คำเรียกเสียง
23	เสียงเร็กซี
24	เสียงดัดจริต
25	เสียงดูตัน
26	เสียงตอแหล
27	เสียงนิ่ม
28	เสียงนุ่ม
29	เสียงนุ่มนวล
30	เสียงเนือย
31	เสียงแปร่ง
32	เสียงแป้น
33	เสียงแปร้น
34	เสียงแผ่ว
35	เสียงพึมพำ
36	เสียงเพี้ยน
37	เสียงยาน
38	เสียงเย็น
39	เสียงเรียบ
40	เสียงละห้อย
41	เสียงเล็กเสียงน้อย
42	เสียงล้งล้ง
43	เสียงละมุน
44	เสียงละมุนละไม

ลำดับที่	คำเรียกเสียง
45	เสียงละล้าละลิก
46	เสียงลั่น
47	เสียงสวาย
48	เสียงสแปงแก้วหู
49	เสียงหวาน
50	เสียงหลง
51	เสียงหล่อ
52	เสียงห้าว
53	เสียงห้วน
54	เสียงห่าม
55	เสียงโหวกเหวก
56	เสียงอ่อน
57	เสียงอ่อนโยน
58	เสียงอ่อย
59	เสียงอ้อแอ้
60	เสียงอ่อนเสียงหวาน
61	เสียงเอื่อย
62	เสียงเอ็ดตะโร
63	เสียงอ้อมอ้อม
64	เสียงเอะอะ

ภาคผนวก จ.

รายชื่อนักพากย์ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย

1	นาย รอง	เค้ามูลคดี
2	นาย สมพร	อ่วมใจบุญ
3	นาย กำธร	สุวรรณปิยะศิริ
4	นาย ธนศักดิ์	อุ้นอ่อน
5	นาย วันชัย	เผ่าวิบูลย์
6	นาย สามารถ	เมษะวิภาต
7	นาย นิรุต	ณ บางช้าง
8	นาย พรเทพ	มาสถิตย์
9	นาย อธิธิพล	มามีเกตุ
10	นาย ไกวัล	วัฒนไกร
11	นาย ปิยะ	ประวังสุข
12	นาย ธนกฤต	เจนครองธรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายฤติ สุนทรสิงห์ เกิดเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พุทธศักราช 2517 ที่กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นได้เข้าทำงานในฝ่ายต่างประเทศ คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในปีพุทธศักราช 2540 และเป็นอาจารย์ประจำ ภาควิชาการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในปี พ.ศ. 2541 จนถึงปี พ.ศ. 2546 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย หลักสูตร IB (International Baccalaureate) โรงเรียนนานาชาติ ดัลลิตซ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย